

Rozważania Ilony - animatora Rycerstwa Niepokalanej

Misja Rycerstwa Niepokalanej: Zdobyć cały świat dla Chrystusa przez Niepokalaną. Zdobywanie kojarzy się z jakimś trudem, z podejmowaniem wysiłku, ze zmierzeniem się z czymś, z walką. Przed działaniem potrzebna jest więc refleksja, plan i przygotowanie. Jednak co mam zdobywać, z kim walczyć? Jak mówi św. Maksymilian, należy w pierwszej kolejności zdobywać siebie, poznać prawdę o sobie, aby móc siebie posiadać. Zdobyć najpierw siebie dla Chrystusa i w ten sposób rozpałać innych, przez osobiste uświęcenie. Wymaga to jednak odwagi i podjęcia ciężkiej pracy nad sobą, gdyż poznanie swoich możliwości, ograniczeń, zranień to bolesne doświadczenie. Praca nad sobą jest wejściem na drogę własnego rozwoju, na drogę nawrócenia, na drogę do Boga. A wszystko to dzieje się za sprawą modlitwy, cichej i pokornej. Jak mówi św. Maksymilian, modlitwa jest naszą bronią, modlitwa jest najskuteczniejszym środkiem apostołowania, modlitwa prowadzi do zjednoczenia z Chrystusem.

Gdy już człowiek wejdzie na niełatwą drogę własnego uświęcenia, nie pozostaje bez oddziaływania na otoczenie, co dzieje się niejako automatycznie. Zdobywanie świata zaczyna się od człowieka, który dał się zdobyć Chrystusowi. Od refleksji nad sobą przechodzimy do refleksji nad swoim najbliższym otoczeniem. Co jest więc moim całym światem, gdzie żyję, z kim się spotykam? Trzeba rozejrzeć się wokół siebie, wyjść poza siebie, by zdobywać własnym dobrym przykładem świat, w którym żyję, na który mam wpływ. Właśnie ten mój mały wieki świat mam zdobywać dla Chrystusa przez wierność w drobnych rzeczach. Cały mój świat, w mojej rodzinie, w pracy, szkole, wśród znajomych, po prostu i zwyczajnie przemieniać, swoim dobrym słowem, obecnością, świadectwem swojego życia.

Idąc dalej, zatrzymujemy się na sensie naszych wszystkich działań, starań, na początku i celu, na źródle i szczycie, na Chrystusie. Cokolwiek czynimy, robimy to dla Chrystusa, aby do Niego przyprowadzić siebie i innych. A przyprowadzić do Chrystusa, znaczy to samo, co przyprowadzić do Kościoła i jego nauczania, do życia sakramentalnego, do świętej wiary katolickiej, do jedności z Kościołem i jego Pasterzami, przyprowadzić do Niepokalanej. Aby patrząc, ludzie pragnęli nas naśladować, i by stawali się nie tylko dobrzy, ale i wierzący.

MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

KWIECIEŃ 2022

ZANURZENI W PRZENAJŚWIĘTSZYM SERCU PANA JEZUSA

Intencja modlitwena na kwiecień:

Abyśmy trwali w postawie fiat Maryi realizując rycerski cel, aby jak najwięcej dusz jak najściślej z Sercem Przenajświętszym Pana Jezusa – przez Niepokalaną – połączyć.

Pismo Święte:

J 20, 27 Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż [ją] do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym”.

Nauczanie Kościoła

Ojciec Święty Jan Paweł II, rozważanie podczas modlitwy Anioł Pański, 02.07.1989 r.

Człowieczeństwo Chrystusa jest także dziełem Najświętszej Dziewicy. Duch Święty ukształtował Serce Jezusa w łonie Maryi, która czynnie współpracowała z Nim jako matka i wychowawczyni: – jako matka świadomie i w sposób wolny całkowicie zaakceptowała zbawczy plan Ojca, z drzeniem i w pełnym uwielbieniu milczeniu postępowała za tajemnicą życia, które się w Niej poczęło i rozwijało; – jako wychowawczyni kształtowała serce swojego Syna, wprowadzając Go – wraz z Józefem – w tradycje Ludu Wybranego, ucząc Go miłości do Bożego Prawa, przekazując Mu duchowość „ubogich Pana”. Ona pomagała Mu rozwijać inteligencję; Ona wywarła zbawienny wpływ na kształtowanie się Jego temperamentu. Wiedza o tym, że Dziecko Ją przewyższa, jest bowiem „synem Najwyższego” (por. Łk 1,32), bynajmniej nie umniejszała troski o Jego ludzką formację (por. Łk 2,51). Możemy z całą pewnością stwierdzić: w Sercu Chrystusa jaśniej wspaniałe dzieło Ducha Świętego; jednak lśni w nim także blask Serca Jego Matki. Oby serca wszystkich chrześcijan upodobniły się do Serca Chrystusa: oby podatne na działanie Ducha Świętego, były wrażliwe na głos Matki.

Z Pism św. Maksymiliana

Fragment konferencji o. Maksymiliana Kolbego pt. Sercem Niepokalanej miłować Najświętsze Serce Jezusowe [88], Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, Niepokalanów 2015.

Dla nas, członków Milicji Niepokalanej, jedynym bodźcem do pracy powinna być miłość Przenajświętszego Serca Pana Jezusa. Co to jest, co to znaczy Przenajświętsze Serce Pana Jezusa? Wszyscy o tym dobrze wiemy, ale warto sobie jeszcze przypomnieć. Wszyscy wiemy, że serce odczuwa serce przez miłość i szybciej bije, kiedy jest pod wrażeniem jakiejś miłości. I dlatego serce jest symbolem miłości. Wprawdzie istota miłości jest we woli, choćby żadnego uczucia nie było, to jednak serce jest symbolem tej miłości. Symbolem miłości jest również Serce Pana Jezusa. W Nim poznajemy miłość Pana Jezusa. Wszystko poznaje się ze skutków. I Pan Jezus powiedział, że dobre drzewo poznaje się po dobrych owocach, które rodzić będzie [por. Mt 7,17-20]. Miłość Serca Jezusowego poznajemy z różnych aktów miłości. Wszystko, co nas otacza, jest aktem miłości Najświętszego Serca. Wszystko, co jest zewnątrz i wewnątrz nas, napelnione jest Bogiem – jest miłością. Najświętszy Sakrament jest owocem miłości Pana Jezusa. Całe życie Pana Jezusa i Jego działalność to wszystko jest miłością Przenajświętszego Serca. Dusza przyglądająca się tym wszystkim objawom miłości, chciałaby odplacić się miłością za miłość. Ale z doświadczenia wiemy, jak wielce jesteśmy słabi. I tu objawia się miłość Boskiego Serca, które daje nam swą własną Matkę, abyśmy Jej własnym Sercem mogli Je pokochać. Już nie naszym nędznym sercem, ale Jej niepokalany Sercem. Miłość Niepokalanej jest najdoskonalszą miłością, jaką stworzenie może ukochać swego Boga. Tym więc sercem starajmy się kochać coraz bardziej Serce Pana Jezusa, i to niech będzie naszym największym bodźcem. Starać się nie tylko dużo dusz zyskać dla Niej, ale jak najwięcej dusz i jak najściślej połączyć z Najśłodszym Sercem Pana Jezusa przez Nią. Najpierw podbić tak swoje serce, a potem inne. I to niech będzie największym naszym bodźcem.

Wyjaśnienie tekstów

„Kościół znajduje w Sercu Chrystusa przystęp do Boga, który jest Przenajświętszą Trójcą. Do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Ten Bóg Jedyny – i zarazem Trójjedyny – jest niewysłowioną Tajemnicą wiary. Zaprawdę „zamieszkuje światłość niedostępną” (1Tm 6,16). A zarazem ten nieogarniony Bóg pozwolił się ogarnąć Sercu Człowieka, któremu na imię Jezus z Nazaretu: Jezus Chrystus. Zaś poprzez Serce Syna Bóg Ojciec przybliżył się również do serc naszych i przychodzi do nich. Przecież każdy z nas jest ochrzczony „w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Każdy z nas jest od początku zanurzony w

Trójjedynym Bogu: w Bogu Żywym, w Bogu Ożywiającym. Tego Boga wyznajemy wraz z Ojcem i Synem – jako Ducha Świętego, który daje Życie”. (Jan Paweł II)

Rozważanie

Jezus prosi św. Tomasza, aby w ranie boku dotknął Jego przebitego Serca... Św. Jan, który opisuje tę scenę i który widział moment przebiccia włócznią Przenajświętszego Serca Pana wskazuje, że kontemplacja tego Serca oraz znaków ukrzyżowania oznacza prawdziwie doświadczyć żyjącego Zbawiciela. Wpatrywać się w Serce Jezusa – nie tylko na pięknych obrazach, ale przede wszystkim oczyma duszy – to rozważać i z zachwytem przyjmować pełnię Jego Miłości, którą Serce Boże jest przepełnione.

Pytania:

- 1) Jakie znaczenie mają dla mojego życia słowa Pana Jezusa skierowane do św. Tomasza?
- 2) Jaki związek Maryi z Sercem Jej Syna ukazuje św. Jan Paweł II? W jaki sposób Niepokalana nas do Niego prowadzi?
- 3) Jakie znaczenie Przenajświętszego Serca Pana Jezusa ukazuje nam o. Kolbe? Czym Ono jest? A jakie znaczenie Serca Maryi wskazuje?
- 4) Co dla mnie oznacza cel, jaki stawia przed nami św. Maksymilian: aby jak najwięcej dusz jak najściślej z Sercem Przenajświętszym Pana Jezusa – przez Niepokalaną – połączyć? Jak możemy wypełniać go w praktyce?
- 5) Jak wyglądało dotąd moje nabożeństwo do Przenajświętszego Serca Pana Jezusa? Co pragnę w nim zmienić pod wpływem powyższych tekstów?